

GRÖ-BIRSI,

Koska

Piika Paimion pitäjästä ja
Loven kylästä,

Helena Jacobin tytär,

Joka

Lapsen murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhan nuorudens iän kufistuksen ajalla
mestattiin,

Sinä 16 p. Heinä kuussa vuonna 1764,
Johonka hän itsensä niin kuin katuwainen synti-
nen sydämmellisellä synnin tunnolla.

Ja

Turvaamisella Wapahtajan Jesuksen kalliiseen
ansioon walmisti.

Kaikkille suruttomille, prameille ja haurellista elä-
mäkertaa harjoittawaisille waroitukseksi.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen

Kokoonpantu

Thomas Ragwaldin Pojalta.

W. K. D! Jesu Christe wiatoin &c.

D! Jumall' ole armoinen: Mä sängen suuri syntinen, Olen juur julmast elänyt, Sielun ja Ruumiin lykännyt.

2. Ainiän alammaisehen Helmetin suden etehen, Se häijy henki wietтели, Eihan ja weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta, Wiritin wihan walkiaa, Mä nuorun ikää uhraisin perkeleill, maailmaa seuraisin.

4. Täällä juoksin heidän kanssansa, Häijys ja ilkijäs halussa, Näin yöt ja päivät kulutin, Jumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett suowuin poses hywästä, Siit' taimallistest JSUstä, Hänen tawarans haaskaisin, Mun perintöni hukkaisin.

6. Sentähden kaksiin kahleisiin, Sielun ja ruumin siteisiin Sangiks mä joudun olemaan, Pirun ja maailman linnahaan.

7. Täss' Isä minun kiini sai, Nyt wasta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi perääni: Kuhuunkas juokset lapseni?

8. Woi; kufast sun nyt pelastaa, Helmetin
pimiästä tornista? Siis rukoil Poikaan JEsusta,
Siit teuraks' tehty Karitsaa.

9. Ah! Kiitos Isä rakkani, Sun neuvos
edest, apuni, Ett' sydämmes niin lämpeni, Mun
kuoleen kurjan puoleeni.

10. Nyt fangi minä waimainen, Sun Poi-
kas Ansiioon turwailien; Jonkas mull annoit altiksi,
Syntheini maksoks' täydeksi.

11. O! minun rakas Isäni, Lepy ja söwi
kanssani, Sä armoo olet luwannut, Niill' kuin
sinuun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin JEsus on
sowittajani, Hän kuoli tähden Golgathas, Siin
murha-lakso's kauhias.

13. Sentähden olen iloissan, Sisällisesti sie-
lusan; Waikk' ulkonaisell muodolla, Mun syö on
alas katsella.

14. Muutt' JEsukseni armosta, En epäil',
Henki todistaa, Ett' olen armon tunnossa, Eyk'
ruumiin kuolee raudoissa.

15. Woi älkääät sitä sureko, Sukun' ja tut-
tun huoliko, Muutt' Christi welsien sisaren, Ett'
hiwott' on jo kirwehen.

16. Sill' minun mielen' menoni, Tahdon aja-
tus, haluni, Pois tääld' on käärtty Taiwaaseen,
Jesuksen iloon ijäiseen.

17. Ah! vielä soisin todella; Ets' woisit
minua kuunella, O! mies sä raukka hekkuman,
Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun täntyy antaa s'dottaa, Silmäni Eii
ni niwottaa, nyt kirveen alle taipumaan, Ja
waston luontoo kuoleman.

19. Ah! minä huokaan toivotan, Siis HERR,
ra Jumal Taimahan, Antakoon katumuksen sull,
Sun oman synteis tähden tull.

20. Pääll sydämmes haurellisen, Saattakoon
piston murhen sen, Ettäs tääll armon ajassa, Ja
et helwerin waiwassa

21. Ikkeyttä's nyt itkisit, Perfeseen kädest pää-
sisit, Näit' muistutan sull todesta, Ah! etsi, ru-
koill' JESusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumaran, Itsen
kuolemaan ojennan, Nuorukaiset teil' ilmoitan,
Pojill ja piikoill muistutan.

23. Ah! älkäät te niin pahasti, Mun peräs-
säni julmasti Synnissä riettais eläkö, Ja hel-
wettihin rientäkö.

24. Waan palaitkaat jo juoksusta, Helwerin
tulen kohusta, rippukaat harttaast HERRassa,
Nuoruuden ajan waarassa.

25. O! Isät! äitit rakkahaat, Muutt' palkot-
listen haltiat, Katsokaat perään tarkasti, Lasten
ja wäken harittaasti.

26. Jos itse tei' on olewa, Sydämmes Sies-
lus, tunnossa, Ensiksi synnin katumus, Siks' toi-
seks' Hengen hallitus.

27. Ett' HERRan käskyn jälkeen sitti, Heill'
esimerkiks' taitaisit, Niin yöt ja päiwät kuluttaa,
Ett' tuiwaas saisit iloita.

28. Ah JESUS itse neuvoohon, Teit' hengels-
länsä walaiskoon, Et tunnosanne tuntemaan Ja
Henges itse uskomaan

29. Tulisitte sen huomamaan, Kuink' perkel
miekkaast lummomaan, On sukkela sill' tavalla,
Kuin naurull leikill jutellaan.

30. Jos perheellen sen sanotte, Parhaanne
päälle panette, Ain rukouksis HERRassa, Niin
sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Saa wälittää
wihan liekkiä, Muut' osalliset oletta, Synnistä,
joit he harjoittaa.

32. Viel' te mun Jsan, Mitini, Welsen,
Sisaren, Sukuni, Alkääät tästedes murheella ja
katkeralla itkulla

33. Mun tähden itsen sulloko, Ja sydäntänne
rundoiko; Antakaat HERRan haltussa, Mun sie-
lun olla ilossa.

34. Ah! rukoilkaat te Jumalaa, Kaikki muut
samall tavalla, Sill koko mailma pahuudes, On
hengellises huoruudes,

35. Jossa minä its' waiwainen, Elänyt olen
syntinen, jonk' tähden teitä muistutan, Mun as-
keleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sydämmen ol'
ylpiä, Se ensin mun sai foreuteen, Ja liha sitte
huoruuteen.

37. Näit en poisjätä todella, Waan täntyy
teille lawolla, Nuorukaiset nyt sanella: Näist la-
kaikaat pois halulla.

38. Ah! totta Kerran todesta, Raikki ne pais-
kat kauhistaa, Jos olet' synnis eläneet, Ja himo-
janne totelleet.

39. Ah! kuinka wiefas, kamala, On satan-
monell tavalla, Kuin syndistä tääll taluttaa, ain
päästä käsist', jalvoista.

40. Silloin kuin muolla juoksette. Eli kuin
Kirkkoon tulette, Niin ompi hänen ohjansa, Teil'
hiuksis, kormis, otjissa.

41. Ne perkeleen on riimunsa, Ja kyllä ko-
rijat suitsensa, Joilla hän ajaa iloifest, wie hel-
wettiin kyll' köyhäifest.

42. Raikkia niitä johdattaa kuin päällens il-
man tarwetta, Koreun tähden panewat, Ja mail-
maa takaa ajawat,

43. Mä vielä köyhä ihminen, Ja Linnan
fanki syntinen; Muistutan muille fangeille, Rah-
leis Linnois olewille:

44. Ah! älkäät kauwan salliko, Tuntonne
kalwaa antako, Waan nöyryttäkää itsemme, Ja
tunnustakaat syntinne.

45. Antakaat kunnia Jumalall, Synnin ja
pirun woittajall, sanokaat niin Herralle, Jesuk-
sell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, naulit,
ruoskittu; Wiatoin fanki Jesu Christ, Pääst-
sielun synnin siteihist.

47. Meit' wiallissii fankeja, Kuin sywii, kuu-
mii kairvoja, Olemme kyllä kairwaneet Sielun hel-
wettiin wietelleet.

48. Sill' ei ole ketään autuaksi wiel', Eik'

fančia myös auta tääll', Ruin ylönnielinen tunnustaa, ja vastoin tahtons julistaa.

49. Syntins, oikeun edessä, Ja lihan päälle kädessä, Ja todistajain kautta niin Waaditaan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin niin tässä tilassa kuolee, ei ole armossa? Eik' nöyrästä etsi JEsusta, Ei suinkaan Häntä nähdä saa.

51. Mutt' ne on fangit oikeat, Jotk' oikein syntins tuntevat, Ruin HERran Armost hengestä, Ja itse mielest hyvästä

52. Sydämeästänsä katumat, Ja kohdastansa puhuvat, Ei kaunistel', Eik' estele, Eik' pahuttansa peittele.

53. Ei todistajan toisto jitt', tarvitse, Mutta kynnelt' muodattaa wilpittömästi, Ja anteesk' ano nöyrästi.

54. Näin laki syntist ajelee, Ja Ewangelium huutelee, JEsuksen ansioo autamaan, Jumalan armoon turwamaan.

55. Sen Pyhä Henki toimittaa, Niille kuin syntins tunnustaa; Ei peljätä heit' kuolema, JEsuksen veri wirtvoittaa.

56. Nyt olen päivän päättellyt, Ja teidän hyväst jätellyt; Rukoilen vielä Jumalaa! Sido niin perkel' kahleilla.

57. Ettei hän enää riivaisi, Ja helmettäihin kantaisi, Niin suuris joukos monia, Miehen ja waimon-puolia.

58. Ruin kaikis paikois juoksewat, yöt ja päis

wät rauhaawat, Hengelläns Jesu palauttaa, Ja
synnin tiestä lafauttaa.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siunaa
ain' meidän Kuningas Suo rauha kaikell kansalle,
Siunaus onni Laille.

60. Viel ylimmäinen Pappimme! O! JE-
su hyvä Paimen sä! Ann Henkes Alla paimen-
nill', Täällä seurakuntaas kaitsewill.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Elävät, Kuol-
leet kappaleet. Kolminaisuudel forkia, Ylistys kii-
tos kunnia.

62. Tuokaat alati lafkaamat', Täällä ja Tai-
waas loppumat, Työns neuwons owat forkiat,
Salatut, Duomions oifiat.
